

سال‌ها ما تلاش کردیم که به ساختار وزارت راه و شهرسازی بقبولانیم که به جای تأمین مسکن در بیابان با تعریف مسکن مهر، بیابان‌ها ظرفیت‌های داخل شهرها استفاده کنند. الان آقای وزیر ضمن تأکید مداوم، بیش از ۵۰ درصد برنامه جامع مسکن را بر روی استفاده از این ظرفیت‌های داخلی دیده است

حوزه توانمندسازی در حوزه اجتماعی برنامه‌ریزی شهری، در حوزه عمران و ... همکاری مستقیم با وزارت راه و شهرسازی دارند، این فضای امیدواری کارآمدی ستاد را نسبت به دوره قبل بیشتر می‌کند، ما قبلاً در جلسات ستاد در محاصمه و دعوا، بین خودمان و وزارت کشور، میراث فرهنگی و ... بودیم. الان سازمان فنی و حرفه‌ای محدوده‌های هدف ما را پذیرفته است و به عنوان اولویت آموزش مهارت‌های پایه قرار داده است، لذا موضوع بازآفرینی شهری به تدریج تبدیل به یک عزم ملی می‌شود.

نکته دوم این است که فضای تعامل دولت تدبیر و امید باعث شده که یک فضای همدلی پیش بیاید، سوم هم عرصه تخصصی است که دولت با به کارگیری نیروهای متخصص فراهم کرده است، بحث‌های که در ستاد می‌شود بحث‌های کاملاً تخصصی است یعنی گروه‌های تخصصی که به عمق مسئله واقف هستند، به طور نمونه جلسه گذشته ستاد ملی درباره ابعاد غیر کالبدی بسیار زیاد صحبت کردیم و تأکیدمان را بر روی سلامت، امنیت، اشتغال و ... گذاشتیم اما من نگران بودم سایر دستگاه‌ها اعتراض کنند که به هر حال شرکت مادر تخصصی حوزه عمران و بهسازی را نیز دارد، به هر حال تک‌تک دستگاه‌ها از رویکرد جدید دولت و وزارت راه و شهرسازی حمایت و استقبال کردند.

اما این دستگاه‌ها از لحاظ مدیریتی و بدنه کارشناسی که تغییری نکردند، خیلی از مسئولین چه در وزارت کشور و چه در راه و شهرسازی از گذشته نسبت به خطرات و وضعیت حاشیه‌نیشینی آگاهی و حتی مسئولیت مستقیم داشته‌اند، به طور نمونه خود شما، واقعاً چه اتفاقی افتاده است که شما این قدر به موضوع همدلی به عنوان ضمانت اجرایی برنامه‌های ستاد تأکید دارید؟ آیا شخصیت و آگاهی این مدیران تغییر کرده است که الان برنامه‌های ستاد را اجرا کنند؟

این موضوع را به خودم نسبت نمی‌دهم ولی همین بحث تدبیری که بر جریان تصمیم‌سازی حاکم شده است، خودش نیروی بزرگی است، یعنی تدبیر نسبت به امور، یعنی دولت نباید در حوزه‌های اجرایی دخالت کند، این باعث می‌شود که بخش خصوصی وارد شود، الان من یک تفاهم با انبوه‌سازان دارم، انبوه‌سازان برای ورود به این عرصه تشویق می‌شوند، ما همان آدم‌ها هستیم ولی روش و رویکردمان متفاوت شده است، نگاهمان به مسئله متفاوت شده است، بعد هم حوزه اختیار اتمان برای اجرایی شدن این رویکرد بیشتر شده است، من زمانی مدیر کل دفتر مطالعات بودم، الان معاون وزیر هستم، الان می‌توانم آن رویکردی که این همه تلاش کردیم جایی اندازم را ادامه بدهم، سال‌ها ما تلاش کردیم که به ساختار وزارت راه و شهرسازی بقبولانیم که به جای تأمین مسکن در بیابان با تعریف مسکن مهر، بیابان‌ها ظرفیت‌های داخل شهرها استفاده کنند. الان آقای وزیر ضمن تأکید مداوم، بیش از ۵۰ درصد برنامه جامع مسکن را بر روی استفاده از این ظرفیت‌های داخلی دیده است، این‌ها نشان‌دهنده تفاوت نسبت به گذشته است. وقتی تمام انرژی و توان شما در دوره قبل برود به سمت مسکن مهر، دیگر توانی برای اجرای برنامه‌های بهسازی و نوسازی شهری نداری، الان وزیر می‌گوید اولویت‌ها فرصت‌های درون شهرهاست، این اتفاق در میزان حمایت و تأمین منابع و اعتبارات هم دیده می‌شود. لذا فضای تصمیم‌سازی و اراده‌ای که برای تحقق

این برنامه‌ها فراهم شده کاملاً با دوره‌های گذشته متفاوت است، من بسیار امیدوارم در شرایط فعلی و در دو سال باقی‌مانده آینده به عرصه‌های عملیاتی کردن برنامه‌هایمان ورود پیدا کنیم، همان‌گونه که پیشگامان‌شان را در تبریز، نایین، گرگان و ساری و ... شروع کرده‌ایم.

از همان ابتدای مواجهه رسمی ستاد با موضوع حاشیه‌نیشینی و بافت‌های ناکارآمد یعنی سال ۸۲، ما دچار یک اغتشاش مفاهیم بودیم، تغییر عناوین و رویکردها مؤید همین مسئله است، در حالی که طی این ۲۰ سال حاشیه‌نیشینی به شدت گسترش پیدا کرده است، چه تضمینی وجود دارد که دوباره همین اتفاقات نیافتند و دو سال آینده با تغییر دولت، به نقطه اولیه برگردیم؟

این مسئله که می‌گوید کاملاً روشن و درست است و از همین الان هم هشدار داده‌ام، علت اصلی اش هم عدم توجه به سیاست‌های پیش‌نگرانه و پیشگیری‌انه است، اساساً ما در دولت قبل چنین چیزی را در دستور کار نداشتیم، الان بن‌دول سند ملی می‌گوید پیشگیری و پیش‌نگری. موضوع خشک‌سالی یک بحث جدی است، افزایش میزان مهاجرت یک بحث جدی است، شما تردید نکنید که در آینده بسیار نزدیک، با سیل عظیمی از مهاجرت از شهرهای کوچک و روستاها به شهرهای بزرگ و کلان‌شهرها روبه‌رو هستیم، این افراد کجا اسکان پیدا خواهند کرد؟ قطعاً در روستاها و سکونتگاه‌های حریم شهرها که زمین ارزان‌تر است مستقر می‌شوند. اگر ما از این ماجرا و اتفاق پیشگیری نکنیم، اگر ما و وزارت کشور بر سر تعیین قلمروهای سیاسی و جغرافیایی شهرها نتوانیم تصمیم‌گیری درستی بکنیم، این وضعیت فعلی تکرار می‌شود، لذا فکر می‌کنم مهم‌ترین بحث در این موضوع سیاست‌های پیشگیری‌انه و پیش‌نگران است چون نیروها را خوب می‌شناسیم و می‌دانیم در آینده چه اتفاقی خواهد افتاد.

ستاد در سطح ملی، استانی و شهرستان چه کار کردی دارد؟ سیاست‌گذار است، هماهنگ‌کننده با پیگیری‌کننده برنامه‌هاست، مثلاً سراغ سازمان فنی و حرفه‌ای برود و بگوید شما که وعده انجام فلان کار را داده‌ای، چرا آن را انجام نمی‌دهی و چه زمانی انجام می‌دهی؟ وظیفه ستاد کدام یک از این کاره است؟

ساختار ستاد به این شکل است که بالاترین مقام اجرایی یعنی مثلاً در استان استاندار و معاون عمرانی رئیس ستاد هستند، در جلساتی که حضور داشتم، شاهد بودم که استاندار یا معاون عمرانی اش چگونه توانسته‌اند دستگاه‌های اجرایی را به خط کنند و از آن‌ها سؤال کنند که چرا تأمین شبکه‌های تأسیساتی به تعویق افتاده است؟ در همین منطقه تأمین مشهد، مهندس مقدوری دستگاه‌ها را موظف کردند که به عرصه ساماندهی ورود پیدا کنند، قبلاً اصلاً خودشان را برای تأمین گاز و آب و برق موظف نمی‌دانستند، در این محدوده‌ها معاون عمرانی از طریق تشکیل ستاد توانست این دستگاه‌ها را موظف کند و نظارت مستمر داشته باشد، بنابراین هماهنگی، پیگیری و نظارت بر اجرای امور دستگاه‌ها از طریق ستاد امکان‌پذیر است، ضمن این که این ستاد زمینه برای اشتراک در حوزه برنامه‌ای و مالی دستگاه‌ها فراهم می‌کند.

وزیر راه و شهرسازی:

ستاد ملی بازآفرینی سیاست‌گذار است نه توزیع‌کننده منابع

عباس آخوندی
وزیر راه و شهرسازی

عباس آخوندی در دومین جلسه «ستاد ملی بازآفرینی پایدار محدوده‌ها و محله‌های هدف احیا، بهسازی و نوسازی شهری» گفت: این جلسه برای ایجاد هماهنگی میان دستگاه‌های متولی و ذیربط برگزار می‌شود نه برای تخصیص منابع؛ معمولاً شهرداران به هر جلسه‌ای که می‌روند، دنبال پول هستند؛ در حالی که ستاد ملی بازآفرینی برای ایجاد هماهنگی تصمیم‌گیری‌های شهری، استانی و ملی در خصوص بافت‌های ناکارآمد خراسان رضوی است، در جلسات ستاد ملی بازآفرینی نمی‌توان در خصوص مسائل مالی اظهار نظر و تصمیم‌گیری کرد زیرا تخصیص منابع مالی در دولت ساز و کار خاص خود را دارد و از توان این ستاد خارج است.

وی ادامه داد: جلسات ستاد ملی بازآفرینی با هدف «سیاست تصمیم‌گیری یکپارچه» ایجاد شده است؛ ضمن اینکه این جلسات «موردکاوی» است و